

Tùy Bút Trưa

Gió lặng, dòng sông lặng lẽ trôi, thản nhiên mây cứ đứng trên đồi, hình như mây có đang nhìn xuống những con bướm vàng bay có đôi?

Ờ lạ, tại sao không bướm đỏ, bướm xanh, bướm trắng, bướm muôn màu? Chỉ hoa là có muôn màu sắc, hoa chắc giống người có trước, sau?

Nếu mây mà cũng bay như bướm, có lẽ trưa Hè không lặng im? Gió sẽ rung rinh đường ngõ trúc, giỡn đùa đây đó những con chim?

Chim xanh, chim đỏ, chim xam xám cũng mất đâu rồi trưa bao la...Gió lặng buồn sâu con mắt nhớ, hình như xa lắm nước non nhà?

Trưa Hè ở Mỹ không ve gọi, cũng chẳng nghe gà gáy buổi trưa, chỉ có đồng hoa là nở rộ, nhớ màu nắng cũ rất là xưa...

Màu nắng ngày xưa trắng áo dài từng hàng con gái áo bay bay...Tự dưng tôi nhớ cây khuyneh diệp giăng nhớ nhưng từng mỗi nhánh cây...

Tự dưng tôi nhớ trường xưa quá, trưa thắm hành lang thắm thắm buồn, cô giáo ra hiên nhìn nắng rụng bên thềm mấy giọt nắng vương vương...

Trần Vấn Lệ